

Zákon o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků) č. 102/2001 Sb.

Text je pouze informativní.

ZÁKON

o obecné bezpečnosti výrobků

Zákon 348/2004 Sb., úplné znění zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), jak vyplývá z pozdějších změn.

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ BEZPEČNOST VÝROBKŮ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Účelem tohoto zákona je zajistit, v souladu s právem Evropských společenství,¹⁾ aby výrobky uváděné na trh²⁾ nebo do oběhu³⁾ byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví pro spotřebitele⁴⁾ bezpečné.

(2) Tento zákon se pro posouzení bezpečnosti výrobku nebo pro omezení rizik, která jsou s užíváním výrobku spojená, použije tehdy, jestliže požadavky na bezpečnost nebo omezení rizik nestanoví příslušná ustanovení zvláštního právního předpisu,⁵⁾ který přejímá požadavky stanovené právem Evropských společenství.

§ 2

Výrobek

(1) Výrobkem pro účely tohoto zákona je jakákoliv movitá věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k nabídce spotřebiteli nebo lze rozumně předvídat, že bude užívána spotřebiteli, včetně věci poskytnuté v rámci služby, a to i v případě, že nebyla určena k nabídce spotřebiteli, pokud je tato věc dodávána v rámci podnikatelské činnosti úplatně nebo bezúplatně, a to jako věc nová nebo použitá či upravená.

(2) Tento zákon se nevztahuje na použité výrobky prodávané jako starožitnosti, nebo na výrobky, které musí být před použitím opraveny nebo upraveny, a prodávající to kupujícímu prokazatelně sdělil.

§ 3

Obecné požadavky na bezpečnost výrobku

(1) Bezpečným výrobkem je výrobek, který za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek užití nepředstavuje po dobu stanovenou výrobcem nebo po dobu obvyklé použitelnosti nebezpečí, nebo jehož užití představuje pro spotřebitele vzhledem k bezpečnosti a ochraně zdraví pouze minimální nebezpečí při užívání výrobku, přičemž se sledují z hlediska rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitele zejména tato kritéria:

- a)
- vlastnosti výrobku, jeho životnost, složení, způsob balení, poskytnutí návodu na jeho montáž a uvedení do provozu, dostupnost, obsah a srozumitelnost návodu, způsob užívání včetně vymezení prostředí užití, způsob označení, způsob provedení a označení výstrah, návod na údržbu a likvidaci, srozumitelnost a rozsah dalších údajů a informací poskytovaných výrobcem; údaje a informace musí být vždy uvedeny v českém jazyce,

- b) vliv na další výrobek, za předpokladu jeho užívání s dalším výrobkem,
- c) způsob předvádění výrobku,
- d) rizika pro spotřebitele, kteří mohou být ohroženi při užití výrobku, zejména děti a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.

(2) Za bezpečný výrobek se považuje výrobek splňující požadavky zvláštního právního předpisu,⁵⁾ který přejímá právo Evropských společenství a kterým se stanoví požadavky na bezpečnost výrobku nebo na omezení rizik, která jsou s výrobkem při jeho užívání spojena. Jestliže však takovýto právní předpis stanoví pouze některá hlediska bezpečnosti, ostatní hlediska se posuzují podle tohoto zákona.

(3) V případě, že neexistuje zvláštní právní předpis,⁵⁾ který by přejímal právo Evropských společenství a který by stanovil požadavky na bezpečnost výrobku nebo na omezení rizik, která jsou s výrobkem při jeho užívání spojena a tyto požadavky nejsou upraveny právem Evropských společenství, za bezpečný se považuje výrobek, který je ve shodě s právním předpisem členského státu Evropské unie, na jehož území je uveden na trh, pokud tento předpis zaručuje minimálně ochranu rovnocennou s požadavky podle odstavce 1.

(4) Pokud se bezpečnost výrobku nestanoví podle odstavce 2 nebo 3, posuzuje se podle české technické normy, která přejímá příslušnou evropskou normu, na níž zveřejnila Komise Evropských společenství (dále jen "Komise") odkaz v Úředním věstníku Evropských společenství podle práva Evropských společenství⁶⁾ a tento odkaz byl zveřejněn ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.⁷⁾

(5) V případě, že se bezpečnost výrobku nestanoví podle odstavců 2 až 4, posuzuje se bezpečnost výrobku podle

- a) české technické normy,^{7a)} která přejímá jinou příslušnou evropskou normu než uvedenou v odstavci 4,
- b) národní technické normy členského státu Evropské unie, ve kterém je výrobek uveden na trh,
- c) doporučení Komise stanovující pokyny pro posuzování bezpečnosti výrobku,
- d) pravidel správné praxe bezpečnosti výrobku uplatňovaných v příslušném oboru,
- e) stavu vědy a techniky,
- f) rozumného očekávání spotřebitele týkajícího se bezpečnosti.

(6) Možnost dosažení vyšší úrovně bezpečnosti nebo dostupnosti jiných výrobků představujících nižší stupeň rizika není důvodem k tomu, aby byl výrobek považován za nebezpečný.

(7) Nebezpečným výrobkem je každý výrobek, který nevyhovuje požadavkům na bezpečný výrobek podle tohoto zákona.

§ 4

Průvodní dokumentace a označování výrobků

- (1) Výrobek uváděný na trh musí výrobce opatřit průvodní dokumentací v souladu s požadavky zvláštního právního předpisu a označit.
- (2) Průvodní dokumentací výrobku jsou doklady, jež jsou podle zvláštních právních předpisů nutné k převzetí a k užívání zboží.
- (3) Označování výrobku je pro účely tohoto zákona opatření výrobku informacemi umožňujícími posouzení rizik spojených s jeho užíváním nebo jakýmkoliv informacemi, které mají vztah k bezpečnosti výrobku. Výrobek musí být dále v souladu se zvláštním právním předpisem^{7b)} opatřen údaji potřebnými k identifikaci výrobce a výrobku, popřípadě série výrobku.
- (4) Pokud výrobek svými vlastnostmi splňuje požadavky na bezpečnost, ale určitý způsob jeho užívání může bezpečnost spotřebitele ohrozit, je výrobce nebo distributor, který uvádí takové výrobky na trh nebo do oběhu, povinen na toto nebezpečí upozornit v průvodní dokumentaci, pokud toto nebezpečí není zřejmé. Současně jsou tyto osoby povinny přesně určit části výrobku, které mohou vyvolat nebezpečí, a popsat způsob jejich bezpečného užívání. Uvedení tohoto upozornění nezbavuje výrobce nebo distributora povinnosti zajistit ostatní požadavky na bezpečnost výrobku.

§ 5

Povinnosti osob při zajišťování bezpečnosti výrobku uváděného na trh a do oběhu

- (1) Za výrobce se pro účely tohoto zákona považuje
 - a) osoba usazená v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie, která vyrobila konečný výrobek, jakož i každá další osoba, která vystupuje jako výrobce tím, že uvede na výrobku svou obchodní firmu, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, anebo osoba, která výrobek upraví,
 - b) zplnomocněný zástupce výrobce jako osoba, kterou výrobce písemně pověřil k jednání za něj, pokud výrobce není v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie usazen,
 - c) dovozce,^{7c)} jestliže v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie žádný zplnomocněný zástupce výrobce není usazen, nebo
 - d) další osoby v dodavatelském řetězci, jejichž činnost má prokazatelný vliv na vlastnosti výrobku.
- (2) Distributorem je pro účely tohoto zákona každá osoba, která v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení výrobku na trh, jakož i každá další osoba v dodavatelském řetězci, za předpokladu, že jejich činnost nemá vliv na vlastnosti týkající se bezpečnosti výrobku.
- (3) Výrobce je povinen uvádět na trh pouze bezpečné výrobky.
- (4) Distributor nesmí distribuovat takové výrobky uvedené na trh, o nichž na základě svých informací a odborných znalostí ví nebo může předpokládat, že požadavkům na bezpečnost výrobků neodpovídají.

(5) Výrobce je povinen v případě, kdy je to potřebné k zamezení existujících rizik, odebrat vzorky výrobků uváděných na trh a provádět zkoušky jejich bezpečnosti.

(6) Výrobce je povinen učinit opatření, která mu umožní být informován o bezpečnosti jím vyráběného výrobku i po jeho dodání na trh a do oběhu. Jestliže výrobce nebo distributor zjistí, že výrobek je nebezpečný, jsou povinni upozornit na tuto skutečnost spotřebitele a stáhnout nebezpečný výrobek z trhu a z oběhu, přičemž za stažení se považuje opatření, jehož cílem je zabránit distribuci, nabízení nebo vystavování nebezpečného výrobku.

(7) Výrobce nebo distributor jsou dále povinni umožnit osobě, která vlastní nebo drží nebezpečný výrobek, aby jej mohla vrátit zpět výrobci nebo distributorovi na jejich náklady. Pokud výrobce nebo distributor tyto povinnosti nesplní, je orgán dozoru oprávněn, je-li ohrožen život, zdraví nebo majetek, vedle uložení pokuty nařídit též zničení výrobku na náklad toho, kdo povinnost stažení výrobku z trhu a z oběhu nesplnil.

(8) Jestliže výrobce nebo distributor uvedl na trh nebo do oběhu nebezpečný výrobek, je povinen tuto skutečnost oznámit příslušnému orgánu dozoru (§ 7 odst. 1) ihned po té, jakmile tuto skutečnost zjistil. Výrobce i distributor jsou povinni spolupracovat s příslušnými orgány dozoru na opatřeních směřujících k odstranění nebo omezení rizika plynoucího z nebezpečného výrobku.

(9) V případě vážného rizika, za které se považuje takové riziko, jehož účinky jsou bezprostřední, nebo riziko, jehož účinky nejsou sice bezprostřední, ale vážným způsobem mohou ohrozit bezpečnost spotřebitele, a vyžadují proto rychlý zásah, musí oznámení poskytované podle odstavce 8 obsahovat alespoň

- a) údaje umožňující přesnou identifikaci daného výrobku nebo série výrobků,
- b) úplný popis rizika, které dané výrobky představují,
- c) veškeré dostupné informace důležité pro dohledání výrobku,
- d) popis opatření přijatých k zabránění rizikům pro spotřebitele.

(10) Distributor se musí účastnit činností souvisejících se zajištěním bezpečnosti výrobků uváděných na trh, zejména předáváním informací o rizicích spojených s výrobkem. Udržuje a poskytuje písemné informace nezbytné pro dohledání původu výrobku a spolupracuje při akcích prováděných výrobcem, orgány dozoru a orgány, které konají opatření podle § 6 tohoto zákona. V rámci svých činností musí přijmout opatření, která jim umožní účinně spolupracovat.

§ 6

Opatření orgánů veřejné správy

Orgány státní správy a orgány územní samosprávy v přenesené působnosti jsou povinny činit v mezích své působnosti veškerá opatření, aby zamezily dovozu, vývozu a uvádění na trh výrobků, které jsou nebezpečné, nebo zamezily jejich dalšímu oběhu. O výrobcích na trhu, které jsou nebezpečné, jsou povinny všemi dostupnými prostředky, například prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků, informovat spotřebitelskou veřejnost. Na tyto případy se nevztahuje povinnost mlčenlivosti uložená podle zvláštních právních předpisů.⁸⁾

Dozor

(1) Dozor nad tím, zda na trh a do oběhu jsou uváděny bezpečné výrobky (§ 3 odst. 1 až 6), provádějí podle působnosti, vyplývající z povahy konkrétního výrobku, orgány dozoru stanovené zvláštními právními předpisy; pokud nelze působnost orgánu dozoru takto stanovit, je k provádění dozoru příslušná Česká obchodní inspekce (dále jen "orgány dozoru").

(2) Orgány dozoru jsou oprávněny provádět kontroly vlastností výrobků z hlediska bezpečnosti. Za tím účelem jsou oprávněny

- a) vyžadovat potřebné informace a dokumentaci potřebnou k posouzení bezpečnosti a k dohledání původu výrobku od kontrolovaných osob,
- b) odebírat výrobek nebo vzorek ze série výrobků a podrobovat jej kontrole bezpečnosti,
- c) kontrolovat, zda skutečné vlastnosti výrobku odpovídají požadavkům na bezpečnost,
- d) posuzovat, zda výrobek, jenž má být uveden na trh, obsahuje upozornění na rizika, která použití výrobku může vyvolat,
- e) informovat včas a vhodným způsobem osoby, které mohou být vystaveny riziku vyvolanému výrobkem, o tomto riziku,
- f) po dobu potřebnou k provedení kontroly zakázat uvádění na trh, nabízení nebo vystavování výrobku nebo série výrobku, pokud existují odůvodněné informace, že tento výrobek je nebezpečný,
- g) zakázat uvedení na trh výrobku nebo série výrobku, o nichž bylo prokázáno, že jsou nebezpečné,
- h) nařídit okamžité stažení výrobku nebo série výrobku, jež jsou nebezpečné a které již byly uvedeny na trh; pokud je to nutné, zajistit při splnění stanovených podmínek i jejich zničení,
- i) nařídit zpětné převzetí nebezpečného výrobku od spotřebitele, pokud tak výrobce nebo distributor neučiní podle § 5 odst. 7 věty první.

(3) Postup uvedený v odstavci 2 lze podle povahy případu uplatnit proti výrobcí, distributorovi, a pokud je to nezbytné, i proti všem dalším dotčeným osobám.

(4) Při postupu podle odstavce 2 písm. f) až i) nemají podané námítky nebo odvolání odkladný účinek.

(5) Orgány dozoru jsou oprávněny přijmout opatření, kterým se omezuje uvedení výrobku na trh a do oběhu nebo se nařizuje jeho stažení z trhu a z oběhu nebo zpětné převzetí i tehdy, existuje-li důkaz, že přes shodu s požadavky na bezpečnost uvedenými v § 3 je výrobek nebezpečný.

§ 8

Pokuty

(1) Orgán dozoru uloží pokutu až do výše 20 000 000 Kč tomu, kdo

- a) uvede na trh výrobek, který je nebezpečný, nebo
- b) nesplní povinnosti uvedené v § 4 odst. 1, 3 a 4 a v § 5 odst. 4 až 10 tohoto zákona.

(2) Při ukládání pokuty se přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(3) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se orgán oprávněný k uložení pokuty o porušení povinností dozvěděl, nejpozději však do 2 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Pokutu nelze uložit, uplynuly-li od porušení povinnosti 3 roky.

(4) Ukládání pokut, jejich splatnost, vybírání a vymáhání se řídí zvláštními právními předpisy.⁹⁾

(5) Pokuty uložené podle tohoto zákona jsou příjmem státního rozpočtu České republiky.

§ 9

Oznamovací povinnost

(1) Orgány dozoru jsou povinny oznámit výskyt nebezpečného nepotravinářského výrobku Ministerstvu průmyslu a obchodu (dále jen "ministerstvo"). Ministerstvo je odpovědné za zajištění systému pro rychlou výměnu informací Evropských společenství (RAPEX) v situacích vážného a bezprostředního rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitelů plynoucího z výrobků, které nejsou potravinou^{9a)} (dále jen "nepotravinářské výrobky").

(2) Pokud riziko plynoucí z nebezpečného nepotravinářského výrobku může přesáhnout území České republiky, ministerstvo je povinno neprodleně informovat o výskytu takového výrobku Komisi.

(3) Pokud ministerstvo obdrží od Komise rozhodnutí o výskytu nebezpečného nepotravinářského výrobku mimo území České republiky, avšak v rámci Evropské unie, oznámí je bez zbytečného odkladu příslušnému orgánu dozoru, který ve lhůtě do 20 kalendářních dnů zakáže uvedení výrobku na trh nebo do oběhu nebo nařídí stažení takového výrobku z trhu nebo oběhu, pokud v rozhodnutí Komise není stanovena odlišná lhůta.

(4) K zajištění fungování systému rychlé výměny informací podle odstavce 1 stanoví vláda svým nařízením postupy, obsah a formu informace o výskytu nepotravinářských výrobků, které jsou nebezpečné.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nevztahuje na léčiva a na oznamování nežádoucích příhod zdravotnických prostředků podle zvláštních předpisů.^{9b)}

(6) Zaměstnanci příslušných ministerstev a orgánů dozoru jsou povinni zachovávat mlčenlivost o informacích získaných v rámci jejich působnosti v oblasti obecné bezpečnosti výrobků, s výjimkou informací, které musí být zveřejněny v zájmu ochrany zdraví a bezpečnosti spotřebitelů a v zájmu zajištění účinné kontroly trhu a činnosti orgánů dozoru.

**Ochrana trhu před nebezpečnými nebo nedostatečně označenými
výrobky dováženými ze zemí, které nejsou členy
Evropských společenství**

§ 10

Zvláštní požadavky na bezpečnost dovážených výrobků

Dovážené výrobky, zejména hračky,¹⁰⁾ léčiva¹¹⁾ a potraviny,¹²⁾ musí být při celní kontrole doprovázeny dokladem vztahujícím se k výrobku a označením, které jsou stanoveny v právních předpisech.

§ 11

Úkoly a oprávnění celních orgánů a orgánů dozoru

(1) Celní orgány kontrolují u výrobků navržených k propuštění do režimu volného oběhu,¹³⁾

- a) zda výrobek nebo série výrobku má znaky, které vyvolávají podezření na existenci vážného a bezprostředního ohrožení zdraví a bezpečnosti při použití tohoto výrobku za běžných a předvídatelných podmínek, nebo
- b) zda výrobek je doprovázen dokumentací a je označen v souladu s právními předpisy.

(2) Při zjištění, že výrobek nebo série výrobku vykazuje nedostatky podle odstavce 1 písm. a) nebo b), celní orgán přeruší řízení o propuštění zboží do volného oběhu a požádá bezodkladně příslušný orgán dozoru o závazné stanovisko, zda výrobek nebo série výrobku odpovídá požadavkům podle odstavce 1 písm. a) nebo b) a je označen ve smyslu § 4. Proti rozhodnutí o přerušení řízení nejsou připuštěny opravné prostředky.

(3) V případě, že orgán dozoru zjistí, že výrobek odpovídá bezpečnostním požadavkům podle tohoto zákona, vydá o tom pro celní orgán závazné stanovisko. Jestliže celní orgán nebyl do 3 pracovních dnů po přerušení řízení o uvolnění výrobku vyrozuměn o žádném opatření, včetně preventivního, učiněném orgánem dozoru, má se za to, že výrobek je bezpečný.

(4) Jestliže orgán dozoru zjistí, že výrobek je nebezpečný, vydá o tom pro celní orgán bezodkladně závazné stanovisko. Celní orgán rozhodne o nepropuštění zboží do volného oběhu a připojí na průvodní dokumentaci k tomuto výrobku doložku s následujícím textem: "Nebezpečný výrobek - uvolnění k volnému oběhu není povoleno - Nařízení (EHS) č. 339/93".

(5) Pokud orgán dozoru zjistí, že výrobek nesplňuje požadavky uvedené v odstavci 1 písm. b), vydá o tom pro celní orgán závazné stanovisko. Celní orgán připojí na průvodní dokumentaci k tomuto výrobku doložku s textem: "Výrobek není ve shodě - uvolnění k volnému oběhu není povoleno - Nařízení (EHS) č. 339/93".

(6) Jestliže se jedná o výrobek podléhající zkáze, jsou dozorové a celní orgány povinny zajistit, aby podmínky pro jeho skladování odpovídaly povaze výrobku a minimalizovaly případné škody.

(7) Celní orgány nepropustí do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku^{13a)} nebezpečný výrobek, jehož vývoz je rozhodnutím Komise zakázán.

(8) Pokud celní orgány v rámci své kontrolní činnosti podle zvláštních právních předpisů^{13b)} zjistily výrobky, u kterých pojal podezření, že jsou nebezpečné podle odstavce 1 písm. a), nebo které nebyly vybaveny dokumentací podle odstavce 1 písm. b), a je prokázáno, že se nejedná o výrobky pod celním dohledem, jsou oprávněny na základě tohoto zjištění výrobky zajistit. Zjištění a zajištěné výrobky postoupí příslušnému orgánu dozoru k provedení dalších opatření.

§ 12

Informační povinnost

(1) Ministerstvo informuje Komisi o tom, které orgány jsou stanoveny jako odpovědné za provádění dozoru nad trhem.

(2) Ministerstvo financí jako ústřední orgán státní správy pro poplatky a clo¹⁴⁾ informuje Komisi o

- a) podrobnostech označování a o průvodní dokumentaci výrobků, které budou podléhat kontrole, a
- b) určení specializovaných míst celního odbavení pro kontroly určitého zboží, pokud bude rozhodnuto o nezbytnosti takového postupu.

ČÁST OSMÁ

Účinnost

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2001, s výjimkou § 9 až 12, které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

* * *

Zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Zákon č. 277/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění zákona č. 146/2002 Sb., zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004).

-
- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/95/ES o všeobecné bezpečnosti výrobků a nařízení Rady č. 339/93/EHS o kontrolách shody s pravidly bezpečnosti výrobků v případě výrobků dovážených ze třetích zemí.
 - 2) § 2 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 3) § 2 písm. o) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů.
 - 4) § 52 odst. 3 občanského zákoníku.
 - 5) Například zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, nařízení vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 336/2001 Sb., nařízení vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické

požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 337/2001 Sb., nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, vyhláška č. 26/2001 Sb., o kosmetických prostředcích, ve znění vyhlášky č. 268/2001 Sb., zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných podpůrných látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1999 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).

- 6) Čl. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES.
- 7) § 4a odst. 4 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 7a) Zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 7b) Například obchodní zákoník, zákon č. 123/2000 Sb., nařízení vlády č. 181/2001 Sb., ve znění nařízení vlády č. 336/2001 Sb., nařízení vlády č. 191/2001 Sb., ve znění nařízení vlády č. 337/2001 Sb., a nařízení vlády č. 286/2001 Sb.
- 7c) § 2 písm. e) zákona č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 8) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Například § 9 a 12 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, § 10 zákona č. 63/1986 Sb., o České zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 9a) § 2 zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 306/2000 Sb.
- 9b) Zákon č. 123/2000 Sb.
- 10) Zákon č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.
Nařízení vlády č. 171/1997 Sb., ve znění nařízení vlády č. 292/2000 Sb.
- 11) Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 12) Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 13) § 128 - 132 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 13a) § 197 až 216e zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 13b) Například § 23 odst. 7 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 145/2000 Sb., zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 14) Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů.